
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 5

Rozeslána dne 26. ledna 1996

Cena Kč 12,-

O B S A H:

11. Rozhodnutí prezidenta republiky o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
12. Rozhodnutí prezidenta republiky o vyhlášení voleb do Senátu Parlamentu České republiky
13. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 19. prosince 1995 ve věci návrhu na zrušení čl. I bodu 8 zákona č. 138/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 171/1990 Sb., zákona č. 522/1990 Sb., zákona č. 134/1993 Sb., zákona č. 190/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., nálezů Ústavního soudu České republiky č. 49/1994 Sb. a zákona č. 256/1994 Sb., a zákon České národní rady č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění zákona České národní rady č. 31/1984 Sb., zákona České národní rady č. 390/1991 Sb. a zákona č. 190/1993 Sb.
14. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 19. prosince 1995 ve věci návrhu na zrušení vyhlášky města Ústí nad Labem č. 40/1995 o zákazu propagace stran a hnutí šířících národnostní, rasovou, náboženskou a třídní nenávisť na území města Ústí nad Labem
15. Vyhláška Ministerstva financí, kterou se stanoví podmínky pro vrácení spotřební daně zaplacené v cenách topných olejů lehkých
16. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou se stanoví způsob výpočtu podílu odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a zajištěním dodávek tepla a způsob výpočtu škody vzniklé držiteli autorizace neoprávněným odběrem tepla
17. Vyhláška České národní banky, kterou se mění vyhláška České národní banky č. 66/1994 Sb., o vydání bankovek po 20 Kč
18. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Programu o kulturní, školské a vědecké spolupráci mezi vládou České republiky a vládou Finské republiky na léta 1995 – 1998

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce

Oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se stanoví omezení a podmínky pro nezajištěné devizové pozice bank a poboček zahraničních bank

Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se stanoví požadavky na zprávu o hospodaření banky

11

**Rozhodnutí
prezidenta republiky
ze dne 21. prosince 1995****o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny
Parlamentu České republiky**

Podle čl. 63 odst. 1 písm. f) Ústavy České republiky a § 14 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, a v souladu se svým rozhodnutím ze dne 15. prosince 1995

vyhlašuji volby

do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a stanovím dny jejich konání na **pátek 31. května 1996 a sobotu 1. června 1996.**

Havel v. r.

Podle čl. 63 odst. 3 Ústavy České republiky
spolupodepisuje předseda vlády:

Klaus v. r.

12

**Rozhodnutí
prezidenta republiky
ze dne 21. prosince 1995****o vyhlášení voleb do Senátu Parlamentu České republiky**

Podle čl. 63 odst. 1 písm. f) Ústavy České republiky a § 14 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, a v souladu se svým rozhodnutím ze dne 15. prosince 1995

vyhlašuji volby

do Senátu Parlamentu České republiky a stanovím dny jejich konání na **pátek 15. listopadu 1996 a sobotu 16. listopadu 1996.**

Havel v. r.

Podle čl. 63 odst. 3 Ústavy České republiky
spolupodepisuje předseda vlády:

Klaus v. r.

13

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 19. prosince 1995 v plénu ve věci návrhu skupiny 42 poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na zrušení čl. I bodu 8 zákona č. 138/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 171/1990 Sb., zákona č. 522/1990 Sb., zákona č. 134/1993 Sb., zákona č. 190/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., nálezů Ústavního soudu České republiky č. 49/1994 Sb. a zákona č. 256/1994 Sb., a zákon České národní rady č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění zákona České národní rady č. 31/1984 Sb., zákona České národní rady č. 390/1991 Sb. a zákona č. 190/1993 Sb., za účasti Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

Skupina 42 poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky podala návrh na zrušení ustanovení čl. I bodu 8 zákona č. 138/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 171/1990 Sb., zákona č. 522/1990 Sb., zákona č. 134/1993 Sb., zákona č. 190/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., nálezů Ústavního soudu České republiky č. 49/1994 Sb. a zákona č. 256/1994 Sb., a zákon České národní rady č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění zákona České národní rady č. 31/1984 Sb., zákona České národní rady č. 390/1991 Sb. a zákona č. 190/1993 Sb., a v tomto návrhu uvedla, že nově vložený odstavec 2 § 4 školského zákona, a to zvláště v případě vyšších odborných škol zřizovaných státem, je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, zejména s čl. 33 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), podle kterého občané mají právo na bezplatné vzdělání v základních a středních školách, podle schopností občana a možností společnosti též na vysokých školách. Napadené ustanovení novely školského zákona totiž stanoví, že vzdělávání ve vyšších odborných školách zřizovaných státem lze poskytovat za úplatu od doby, kdy její výši a způsob úhrady stanoví vláda nařízením; v těchto školách zřizovaných obcí od doby, kdy výši a způsob úhrady stanoví obec obecně závaznou vyhláškou. Úplata nemůže být vyšší než polovina kalkulovaných nákladů na jednoho žáka školy. Tím se tedy stanovení doby, od které bude třeba poskytovat úplatu, jakož i výše a způsoby úhrady navíc přesouvá na právní předpis a pramen práva nižší právní síly, než je obvyčejný zákon. Takový postup je v hrubém rozporu s ústavním pořádkem České republiky a navíc i s ratifikovanými a vyhlášenými smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jež podle čl. 10 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) jsou bezprostředně závazné a mají přednost před zákonem. Tak například v čl. 13 odst. 1 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, vyhlášeného pod č. 120/1976 Sb., je uznáváno právo každého na vzdělání a současně stanoveno, že k dosažení plného uskutečnění tohoto práva je zapotřebí, aby základní vzdělání bylo povinné a svobodně přístupné pro všechny a aby bylo umožněno a zpřístupněno i středoškolské vyšší vzdělání, a to také postupným zaváděním bezplatného vzdělání [čl. 13 odst. 2 písm. a), b), c)]. Navíc podle čl. 5 odst. 2 téhož paktu se nepřipouští žádné omezení nebo zrušení kteréhokoli ze základních lidských práv uznávaných nebo existujících v kterékoliv zemi na základě zákona, úmluv, předpisů nebo zvyklostí pod záminkou, že pakt taková práva neuznává nebo že je uznává v menším rozsahu. Rovněž v Úmluvě o právech dítěte, vyhlášené pod č. 104/1991 Sb., je uznáváno právo dítěte na vzdělání s tím, že pro účely postupného uskutečnění tohoto práva a na základě rovných možností je zejména zaváděno pro všechny děti bezplatné a povinné základní vzdělání a podněcován rozvoj různých forem středního vzdělání, a to i takovými opatřeními jako bezplatné vzdělání [čl. 28 odst. 1 písm. a), b)]. Přitom v čl. 41 písm. a), b) této úmluvy se konstatuje, že nic v této úmluvě se nedotýká ustanovení, která ve větší míře napomáhají uskutečnění práv dítěte a která mohou být obsažena v právním řádu státu, který je smluvní stranou, nebo v mezinárodním právu, které je pro takový stát závazné. Všechny tyto zásadní argumenty uvedl výslovně Ústavní soud České republiky v odůvodnění svého nálezu publikovaného pod č. 49/1994 Sb. Skupina podepsaných poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky proto navrhuje, aby Ústavní soud rozhodl nálezem tak, že ustanovení čl. I bodu 8 zákona č. 138/1995 Sb., jímž byl vložen nový odstavec 2 § 4 školského zákona, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v dopise svého předsedy PhDr. Milana Uhdeho ze dne 12. 10. 1995 poukázala na důvodovou zprávu k zákonu č. 138/1995 Sb., v níž se uvádí, že původní zákon pojednával pouze o soustavě základních a středních škol. Protože vyšší odborné školy, do přijetí novely pouze experimentální, se osvědčily, byly z tohoto důvodu zařazeny do soustavy škol jako jedna z jejich podstatných složek. Jedná se však o studium náročnější, než je středoškolské, s rozsáhlou praktickou složkou, o studium, v němž absolvent dosáhne vyššího odborného vzdělání. Jde tedy o pomaturitní studium určené pro absolventy středních škol, které směřuje ke zvýšení kvalifikace nebo specializace. Vzhledem k charakteru tohoto studia a tendencím jeho očekávaného rozvoje není výhradní financování ze státního rozpočtu vhodné. Na základních a středních školách je Listinou zaručena bezplatnost vzdělání, avšak vzhledem k tomu, že vzdělání ve vyšších odborných školách poskytuje další kvalifikaci žákům, kteří již vykonali maturitní zkoušku na střední škole, lze toto vzdělání poskytovat za úplatu. Zavedení vzdělání na vyšších odborných školách za úplatu není tedy v rozporu s ústavním pořádkem České republiky ani s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Zákon byl schválen potřebnou většinou poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky dne 22. 6. 1995, byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl řádně vyhlášen. Zákonodárny sbor jednal proto v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou a naším právním řádem a je na Ústavním soudu, aby v souvislosti s podaným návrhem na zrušení § 4 odst. 2 zákona č. 138/1995 Sb. posoudil ústavnost tohoto zákona a vydal příslušné rozhodnutí.

Z těsnopisecké zprávy o 32. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve dnech 20. – 30. června 1995 Ústavní soud zjistil, že zákon č. 138/1995 Sb. byl schválen dne 22. června 1995 potřebnou většinou 95 poslanců podle ustanovení § 39 odst. 1 a 2 Ústavy. Tento zákon byl vyhlášen v částce 37 Sbírky zákonů České republiky, rozeslané dne 27. 7. 1995. K projednání a přijetí zákona došlo na základě vládního návrhu ze dne 7. 12. 1994 (sněmovní tisk č. 1430) a společné zprávy výborů Poslanecké sněmovny k vládnímu návrhu zákona ze dne 16. 6. 1995 (sněmovní tisk č. 1632). Lze tedy mít za to, že zákon byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem (§ 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu).

Pojem „vyšší odborná škola“, která se zákonem č. 138/1995 Sb. (čl. I body 1, 2) stala součástí výchovně vzdělávací soustavy (§ 1 odst. 1 školského zákona), je podrobně vymezen v čl. I bodu 28 (§ 27a školského zákona), a to tak, že v odstavci 1 citovaného ustanovení se uvádí, že vyšší odborná škola připravuje pro kvalifikovaný výkon náročných odborných činností nebo prohlubuje dosažené vzdělání pro výkon konkrétních náročných činností. Podle odstavce 2 cit. ustanovení vyšší odborná škola poskytuje v jednotlivých studijních oborech vyšší odborné vzdělání, které zahrnuje všeobecné, specifické odborné vzdělání, náročnou praktickou přípravu a ukončuje se absolutoriem; denní studium trvá nejméně dva a nejvíce tři roky, dálkové studium trvá nejméně tři a nejvíce čtyři roky. Pokud je součástí denního studia praktická příprava konaná formou odborné praxe o délce větší než tři měsíce, může denní studium trvat nejvíce tři a půl roku. Žák, který úspěšně vykoná absolutorium, má právo užívat za svým jménem označení absolventa vyšší odborné školy. V odstavci 3 cit. ustanovení se posléze stanoví, že ke studiu ve vyšších odborných školách se přijímají žáci a další uchazeči, kteří získali úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání. Jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu č. 138/1995 Sb., důvodem zařazení vyšších odborných škol do výchovně vzdělávací soustavy byla skutečnost, že tyto, doposud experimentální, školy, se osvědčily. Jde o pomaturitní studium určené pro absolventy středních škol a směřující ke zvýšení jejich kvalifikace nebo specializace.

Z toho, co bylo uvedeno, je tedy patrné, že vyšší odborné školy jsou sice na straně jedné součástí výchovně vzdělávací soustavy, na straně druhé představují však typ odlišný od středních škol, neboť studium na nich získání středoškolského vzdělání již předpokládá. Touto svou povahou vymykají se tedy vyšší odborné školy z rámce čl. 33 odst. 2 Listiny zakotvujícího právo občanů na bezplatné vzdělání v základních a středních školách. Jakkoliv se v tomto článku hovoří i o právu na bezplatné vzdělání na vysokých školách, nejde zde již o právo nepodmíněné povahy, neboť je naopak podmiňováno vedle schopností občana také možnostmi společnosti. Ustanovení § 4 odst. 2 školského zákona není však, podle názoru Ústavního soudu, v rozporu ani s ratifikovanými a vyhlášenými mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána, jež jsou bezprostředně závazné a mají přednost před zákonem (čl. 10 Ústavy). Tak především v čl. 13 odst. 2 písm. c) Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, vyhlášeného pod. č. 120/1976 Sb., se sice uvádí, že také vyšší vzdělání bude zpřístupněno pro všechny, a to podle schopností všemi vhodnými prostředky, nicméně pouze postupným zaváděním bezplatného vzdělání. Také přijetím Úmluvy o právech dítěte, vyhlášené pod. č. 104/1991 Sb., státy, které jsou smluvními stranami této úmluvy, uznaly právo dítěte na vzdělání s cílem postupného uskutečňování tohoto práva a na základě rovných možností, zejména zaváděním bezplatného a povinného základního vzdělání pro všechny děti [čl. 28 odst. 1 písm. a)] a podněcováním rozvoje různých forem středního vzdělání, zahrnujícího všeobecné a odborné vzdělání, jakož i činěním je přijatelným a dostupným pro každé dítě a přijímáním jiných odpovídajících opatření, jako je zavádění bezplatného vzdělání a v případě

potřeby poskytování finanční podpory [čl. 28 odst. 1 písm. b)]. Z uvedených mezinárodních smluv vyplývá tedy mimo jakoukoliv pochybnost, že pokud jde o vyšší než středoškolské vzdělání, je jeho poskytování spojováno s určitým procesem, jehož charakteristickým rysem je postupnost jednotlivých opatření. Zavedení bezplatného vzdělání na vyšších odborných školách představuje tedy za současné právní úpravy a v existujících společenských poměrech pouze cíl, k němuž jednotlivé smluvní strany směřují v souladu se svými možnostmi. Ani tyto mezinárodní normy nemají tedy při úpravě vyššího než středoškolského vzdělání nepodmíněný podtext a pouze naznačují předpokládanou tendenci vývoje. Rovněž odkaz na čl. 5 odst. 2 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, stanovící nepřipustnost omezení nebo odchylky od kteréhokoliv ze základních lidských práv uznávaných nebo existujících v kterékoliv zemi na základě zákona, úmluv, předpisů nebo zvyklostí pod záminkou, že pakt takové právo neuznává nebo je uznává v menším rozsahu, postrádá, podle názoru Ústavního soudu, opodstatnění, neboť také Listina zakotvuje v čl. 33 odst. 2 nepodmíněné právo na bezplatné vzdělání pouze v základních a středních školách. Konečně nelze, podle názoru Ústavního soudu, souhlasit ani s názorem navrhovatelů, že protiústavnost napadené normy lze vyvodit i z toho, že doba zavedení úplaty za vzdělávání ve vyšších odborných školách zřizovaných státem, jakož i její výše a způsob úhrady jsou ponechány nařízení vlády. Z ustanovení § 78 Ústavy totiž plyne, že vláda je oprávněna vydávat nařízení k provedení zákona a v jeho mezích. Je-li tedy již v napadeném ustanovení § 4 odst. 2 školského zákona uvedeno, že úplata za vzdělávání poskytované ve vyšších odborných školách nemůže být vyšší než polovina kalkulovaných nákladů na jednoho žáka školy, potom to, že na vládě se ponechává pouze stanovení doby, od kdy tato úplata má být poskytována, jakož i určení její výše a způsobu úhrady, děje se zcela v intencích čl. 78 Ústavy.

Námítka protiústavnosti § 4 odst. 2 školského zákona, ve znění zákona č. 138/1995 Sb., spočívá i v poukazu na závazek státu postupně zavádět bezplatné vyšší než středoškolské vzdělání [čl. 13 odst. 2 písm. c) Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech]. Otázkou zde je, zda z uvedeného závazku plyne pro zákonodárce zákaz změny bezplatnosti vyššího vzdělání na vzdělání za úplatu, byť kupříkladu i částečnou. Stanovisko obsažené v této námitce, však Ústavní soud nesdílí. Pojmy jako „bezplatnost vzdělání“, „bezplatnost zdravotnické péče“, „parlament“, „volby“, stejně jako mnohé další, mají v totalitním a demokratickém systému v principu odlišný význam. V systému politické a ekonomické totality tyto pojmy vytvářejí pouhé zdání legitimacy moci, stejně jako pouhou fikci sociálního státu, naproti tomu v demokratickém politickém a ekonomickém systému označují mechanismus utváření, resp. fungování legitimní moci či míru aktivit státu ve vztahu k občanům, hrazených z daňových příjmů. Principiální odlišnost významu těchto pojmů v uvedených rozdílných systémech představuje podle názoru Ústavního soudu důvod, proč tyto pojmy zde nelze, vzhledem k jejich divergenci, obsahově ztotožňovat.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

Práva na uvedení odlišného stanoviska v protokolu o jednání a na jeho připojení k rozhodnutí s uvedením jeho jména podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, využil soudce Ústavního soudu České republiky JUDr. Vladimír Paul.

14**NÁLEZ****Ústavního soudu České republiky****Jménem České republiky**

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 19. prosince 1995 v plénu o návrhu skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na zrušení vyhlášky města Ústí nad Labem č. 40/1995 o zákazu propagace stran a hnutí šířících národnostní, rasovou, náboženskou a třídní nenávist na území města Ústí nad Labem

takto:

Vyhláška města Ústí nad Labem č. 40/1995 o zákazu propagace stran a hnutí šířících národnostní, rasovou, náboženskou a třídní nenávist na území města Ústí nad Labem se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu České republiky:**JUDr. Kessler v. r.**

15

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 16. ledna 1996,

kterou se stanoví podmínky pro vrácení spotřební daně zaplacené v cenách topných olejů lehkých

Ministerstvo financí stanoví podle § 12 odst. 10 zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 148/1995 Sb. (dále jen „zákon“):

§ 1

Úvodní ustanovení

Tato vyhláška stanoví podmínky pro vrácení spotřební daně (dále jen „daň“), způsob vrácení daně a způsob prokazování nároku na vrácení daně zaplacené v cenách topných olejů lehkých (dále jen „topný olej“) prokazatelně použitých pro vytápění nebo výrobu tepelné energie nebo výrobu elektrické energie.

§ 2

Oprávněné osoby a vznik nároku na vrácení daně

(1) Nárok na vrácení daně mají právnické i fyzické osoby, které počínaje dnem 1. ledna 1996 nakoupily¹⁾ topný olej za cenu obsahující daň platnou v den nákupu a použily ho pro výrobu tepelné energie (kód Standardní klasifikace produkce 40.30.11)²⁾ nebo pro výrobu elektrické energie (kód Standardní klasifikace produkce 40.10.1)²⁾ nebo výhradně pro účely vytápění.

(2) Nárok na vrácení daně vzniká dnem spotřeby topného oleje nakoupeného za cenu obsahující daň pro účely stanovené v odstavci 1.

§ 3

Žádost o vrácení daně

(1) Nárok na vrácení daně se uplatní v žádosti, kterou právnická nebo fyzická osoba uvedená v § 3 odst. 1 (dále jen „žadatel“) podá u místně příslušného finančního úřadu.³⁾

(2) Žádost se podává vždy jednou za uplynulý kalendářní měsíc. Za každý kalendářní měsíc je třeba uplatnit nárok na vrácení daně zvlášť.

(3) V žádosti se uvede

- a) obchodní jméno, sídlo, adresa provozovny, kde byl topný olej spotřebován, a daňové identifikační číslo⁴⁾ žadatele u právnických osob, jméno a příjmení žadatele, případně obchodní jméno, bydliště a daňové identifikační číslo nebo rodné číslo u fyzických osob (nebylo-li přiděleno daňové identifikační číslo),
- b) kalendářní měsíc spotřeby topného oleje,
- c) údaj o množství topného oleje skutečně spotřebovaného pro účely stanovené v § 3 odst. 1 za kalendářní měsíc spotřeby topného oleje v tunách v členění na výrobu tepelné energie, výrobu elektrické energie a vytápění,
- d) údaj o normě spotřeby topného oleje v agregátu, kde se topný olej spaluje, odpovídající údaj uvedení v dokumentaci výrobce tohoto agregátu,
- e) údaj o době, kdy byl agregát spalující topný olej v provozu, za kalendářní měsíc spotřeby topného oleje v hodinách,
- f) částka nároku na vrácení daně v Kč; částka nároku na vrácení daně se vypočte vynásobením množství spotřebovaného topného oleje v tunách sazbou daně platné v den jeho nákupu; při přepočtu množství spotřebovaného topného oleje v objemových jednotkách na váhové jednotky se použije vzorec uvedený v odstavci 6,
- g) podpis žadatele u fyzických osob a u právnických osob podpis statutárního orgánu a razítko.

(4) K žádosti se připojí písemný doklad podle § 3 zákona potvrzující, že spotřebovaný topný olej byl pořízen za cenu obsahující daň, včetně výše zaplacené daně a data nákupu topného oleje.

(5) Pokud údaj na dokladu podle odstavce 4 je uveden v objemových jednotkách, převede ho žadatel na váhové jednotky podle vzorce:

$$\frac{\text{„Množství v litrech“}}{910} = \text{Množství v tunách“}.$$

¹⁾ § 409 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

§ 588 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Opatření Českého statistického úřadu ze dne 1. listopadu 1993 č. j. 1174/93-3010 k zavedení Standardní klasifikace produkce.

³⁾ § 4 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 33 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 4

Vrácení daně

Při vrácení daně se postupuje obdobně jako při vypořádání daňového přeplatku.⁵⁾ Částka vrácení daně musí odpovídat částce daně zaplacené v ceně spotřebovaného topného oleje.

§ 5

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

⁵⁾ § 64 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

16

VYHLÁŠKA

Ministerstva průmyslu a obchodu

ze dne 3. ledna 1996,

kterou se stanoví způsob výpočtu podílu odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a zajištěním dodávek tepla a způsob výpočtu škody vzniklé držiteli autorizace neoprávněným odběrem tepla

Ministerstvo průmyslu a obchodu podle § 45 odst. 6 se zřetelem na § 30 odst. 7 a § 36 odst. 2 zákona č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, (dále jen „zákon“) stanoví:

§ 1

Podíl odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a se zajištěním dodávky tepla a teplé užitkové vody

(1) Podílem odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením a se zajištěním požadované dodávky je část nákladů, které dodavatel vynaložil za účelem připojení odběrného místa na rozvodné zařízení a zajištění odběratelem požadované dodávky tepla.

(2) Podíl odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených s připojením určených v souladu s cenovými předpisy¹⁾ se sjednává pro každý případ zvlášť.

(3) Účelně vynaložené náklady dodavatele spojené se zajištěním požadované dodávky jsou náklady, které dodavatel vynaložil na vybudování nových nebo zvýšení výkonu stávajících zařízení, bezprostředně souvisejících s touto dodávkou.

(4) Poměr výše podílu odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených se zajištěním jím požadované dodávky k výši vynaložených celkových nákladů dodavatele spojených se zajištěním všech nových a zvýšených dodávek nad stávajícími je stejný, jako je poměr požadovaného příkonu odběratele ku součtu všech příkonů nových odběrů a zvýšení příkonů nad hodnotu stávajících odběrů.

(5) Podíl odběratele na účelně vynaložených nákladech dodavatele spojených se zajištěním požadované dodávky činí maximálně 33 % nákladů vypočtených podle odstavce 4.

§ 2

Způsob výpočtu škody vzniklé držiteli autorizace neoprávněným odběrem tepla k vytápění a jiným účelům nebo neoprávněným odběrem teplé užitkové vody

(1) Denní množství neoprávněně odebraného tepla pro vytápění a jiné využití se zjistí jako součin plného příkonu všech spotřebičů a doby jejich denního skutečného využití. Pokud nelze zjistit skutečné denní využití, má se za to, že trvalo 16 hodin. Pokud nelze zjistit příkon všech spotřebičů, určí se podle maximálního možného průtoku měřicím zařízením.

(2) Dojde-li k odběru tepla z rozvodného zařízení dodavatele před měřicím zařízením dodavatele, stanoví se denní množství neoprávněně odebraného tepla jako maximální hodnota průtoku za neoprávněně napojeným tepelným zařízením po dobu 24 hodin denně.

(3) Celkové množství neoprávněně odebraného tepla za dobu jeho trvání se vypočte vynásobením denního odběru tepla podle odstavce 1 nebo 2 počtem dnů, po které neoprávněný odběr trval. Není-li možno zjistit dobu trvání neoprávněného odběru podle odstavce 1, má se za to, že trval nepřetržitě ode dne posledního odečtu měřicího zařízení do dne zjištění s výjimkou dnů mimotopného období. Není-li možno zjistit dobu trvání neoprávněného odběru podle odstavce 2, má se za to, že trval 100 dnů.

(4) Denní množství neoprávněně odebrané teplé užitkové vody se zjišťuje technickým výpočtem, který bere v úvahu průměrnou teplotu vody a maximálně možný průtok neoprávněně připojeným odběrným zařízením po dobu 16 hodin denně.

(5) Celkové množství neoprávněně odebrané teplé užitkové vody se vypočte vynásobením denního množství odběru podle odstavce 4 počtem dnů, po které neoprávněný odběr trval. Není-li možno zjistit počet dnů neoprávněného odběru, má se za to, že trval 100 dnů.

¹⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb.

(6) Pro výpočet náhrady škody způsobené neoprávněným odběrem se použije cena za GJ nebo m³ v souladu s cenovými předpisy k datu zjištění neoprávněnosti tohoto odběru. prokazatelně spojené se zjištěním neoprávněného odběru.

§ 3

Účinnost

(7) K vypočtené škodě se připočtou náklady Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Dlouhý CSc. v. r.

17

VYHLÁŠKA

České národní banky

ze dne 14. ledna 1996,

kterou se mění vyhláška České národní banky č. 66/1994 Sb., o vydání bankovek po 20 Kč

Česká národní banka stanoví podle § 22 písm. a) zákona České národní rady č. 6/1993 Sb., o České národní bance:

V § 2 odst. 3 se v první větě za slovy „74 mm“ vkládají tato slova: „,u bankovek vydaných do oběhu po 1. únoru 1996 ve vzdálenosti 50 mm“.

Čl. I

Vyhláška České národní banky č. 66/1994 Sb., o vydání bankovek po 20 Kč, se mění takto:

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1996.

Guvernér:

Ing. Tošovský v. r.

18**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 1. prosince 1995 byl v Helsinkách podepsán Program o kulturní, školské a vědecké spolupráci mezi vládou České republiky a vládou Finské republiky na léta 1995 – 1998.

Program vstoupil v platnost na základě svého článku 25 dnem podpisu a zůstane v platnosti do 31. prosince 1998. Jeho platnost může být se souhlasem obou stran prodloužena o jeden rok.

Do textu Programu lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, opatření č. j. 283/71 706/1995 ze dne 29. prosince 1995, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce FMF č. j. V/20 530/1992, ve znění pozdějších změn a doplňků.

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo práce a sociálních věcí

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, byly u něj uloženy od 1. prosince 1995 do 31. prosince 1995 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

1. Kolektivní smlouva na rok 1996 uzavřená dne 12. 12. 1995
mezi
Odborovým svazem pracovníků hornictví, geologie a naftového průmyslu
a
Zaměstnavatelským svazem důlního a naftového průmyslu – Společenstvem těžařů České republiky.
2. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená dne 27. 11. 1995 (na rok 1996)
mezi
Odborovým svazem KOVO
a
Českomoravskou elektrotechnickou asociací.
3. Odvětvová kolektivní smlouva vyššího stupně na rok 1996 (Povodí a sólisté) uzavřená dne 14. 12. 1995
mezi
Odborovým svazem pracovníků dřevozpracujících odvětví, lesního a vodního hospodářství v ČR – sekci VH a ŽP
a
Svazem vodního hospodářství.
4. Dodatek č. 1 ze dne 19. 12. 1995 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně na rok 1995 – 1996 uzavřené dne 11. 1. 1995
mezi
Odborovým svazem chemie České republiky
a
Svazem chemického průmyslu České republiky.

Česká národní banka

vydala podle § 15 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, **opatření č. 6** ze dne 8. prosince 1995, **kterým se stanoví omezení a podmínky pro nezajištěné devizové pozice bank a poboček zahraničních bank.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Tímto opatřením se zrušuje opatření Státní banky československé č. 26 ze dne 1. června 1992, kterým se stanoví omezení a podmínky pro nezajištěné devizové pozice bank, oznámené v částce 86/1992 Sb.

Opatření č. 6 České národní banky ze dne 8. prosince 1995, kterým se stanoví omezení a podmínky pro nezajištěné devizové pozice bank a poboček zahraničních bank, je uveřejněno ve Věstníku České národní banky v částce 29, ročník 1995, vydané dne 21. prosince 1995. Lze do něj nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

Česká národní banka

vydala podle § 22 odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a § 41 odst. 2 zákona České národní rady č. 6/1993 Sb., o České národní bance, **opatření č. 7** ze dne 8. prosince 1995, **kterým se stanoví požadavky na zprávu o hospodaření banky.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Tímto opatřením se zrušuje opatření České národní banky č. 7, kterým se stanoví požadavky na zprávu o hospodaření banky, oznámené v částce 1/1995 Sb.

Opatření České národní banky ze dne 8. prosince 1995, kterým se stanoví požadavky na zprávu o hospodaření banky, je uveřejněno ve Věstníku České národní banky v částce 29, ročník 1995, vydané dne 21. prosince 1995. Lze do něj nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

SDĚLENÍ PRO PŘEDPLATITELE

Předplatné Sbírky zákonů České republiky pro rok 1996 vyřizuje výhradně nový distributor:

MORAVIAPRESS, a. s.

U póny 3061
690 02 Břeclav

Bankovní spojení:
Komerční banka, a. s., pobočka Břeclav
číslo účtu: 19-1910880267/0100

IČO 00 54 34 11

DIČ 298-00 54 34 11

tel. 0627/424 102, 424 153

fax 0627/424 160, 321 728.

Výše zálohy byla stanovena na 2300,- Kč.

Do objednávky uveďte: název firmy, přesnou adresu firmy, telefon, fax, IČO, DIČ, případně RČ, bankovní spojení, číslo účtu, počet objednaných exemplářů. Jako variabilní symbol uveďte Vaše IČO (RČ), konstantní symbol u hotovostní platby složenkou je 179, u bezhotovostní platby převodním příkazem je 0308. Dále prosím uveďte, pokud se liší sídlo firmy s místem doručování Sbírky zákonů, také adresu pro doručování. V případě rozesílání Sbírky zákonů na více míst přiložte k objednávce i rozdělovník.

Na uvedené adrese objednávejte i jednotlivé částky starších ročníků.

Představenstvo a. s. Moraviapress Břeclav

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počty odebíraných výtisků - MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/213 644, 214 177. - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč). - Vychází podle potřeby. **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek - MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160. **Drobný prodej:** Knihkupectví - Fišer, Kaprova 10, Praha 1; Z. Petrová, Winterova 411, Pardubice; Houdková, Divišovo nám. 12, Znojmo; Byzantion, Masarykovo nám. 4, Jihlava; ČS, Kapucínské nám. 11, Brno; Tycho, Ostružnická 3, Olomouc; D-G, Hlavní tř. 23, Šumperk; „U Kašků“, Karlovo nám. 46, Kolín; Krameriovo, Klatovy 169/I; Prospektum, Na Poříčí 7, Praha 1; Profesio, Hollarova 14, Ostrava; Prospektum, Kněžská 18, České Budějovice; „U Kadleců“, Kamenná 20, Cheb; Růžička, Šeříková 932, Most; Infoservis, Mostní 954, Zlín; Galerie ALFA, spol. s r. o., Bulharská 58, Trutnov; JASIPA, Zenklova 60, Praha 8; ADMINA, Úslavská 2, Plzeň; Podještědské knihkupectví, Moskevská 28, Liberec; M.K., areál HESPO, Malenovice; eL VaN, Ke stadionu 1953, Kladno; EDICUM, s. r. o., Vojanova 45, Plzeň; L+N, Kapelní 4, Teplice; TECHNOR, Hořická 405, Hradec Králové; VIKOSPOL, Smetanova 2, Jihlava; Kniha M+M, Lipová 806, Most; Knihkupectví Barbara Wellemínová, Dittrichova 13, Praha 2 a v prodejnách SEVT. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevídování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamac:** informace na tel. čísle 0627/424 160. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.